βακχειακὸν παιωνικὸν δίρρυθμον / bacchiacum (paeonicum) dirhythmum

Schol. in Aristoph. *eq*. 303b (p. 76. 22 sqq. Jones-Wilson) Tr (ad vv. 303-321) ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρέ] κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ ἐπῳδική, διὰ τὸ τίθεσθαι μετὰ τὴν διπλῆν, ἐκ κώλων παιωνικῶν ἐπιμεμιγμένων κρητικοῖς καὶ βακχείοις θʹ. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον ὃ καλεῖται δίρρυθμον, τὸ δεύτερον τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ πρώτου ποδὸς κρητικοῦ, τοῦ δὲ δευτέρου βακχείου.

Schol. vet. in Aristoph. *nub*. 700c (p. 149. 14 sqq. Holwerda) ἕπεται δὲ ἀμοιβαῖον δίκωλον· καὶ τὸ μὲν τοῦ πρεσβύτου ἐν παρεκθέσει τετρασύλλαβον κατὰ πόδα χορίαμβος, τὸ δὲ τοῦ χοροῦ ἐν ἐπεισθέσει παιωνικὸν βακχειακὸν δίρρυθμον.

Schol. vet. in Aristoph. *nub*. 708 (p. 151. 7 Holwerda) παιωνικὸν βακχειακὸν δίρρυθμον.

Apthon. GL VI 96. 22 sqq. bacchiacum igitur dirhythmum sive dimetrum acatalectum, quod in quartum paeonicum plerumque solutione longae transit, huius modi est:

amicos vocantis. [*R.S.*]